

**ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ
МИСТЕЦТВО
В НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ
ХУДОЖНЬО-ПЕДАГОГІЧНОЇ
ОСВІТИ:
СУЧАСНИЙ ДОСВІД
І ПЕРСПЕКТИВИ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
І Всеукраїнської
науково-практичної
конференції**

**18-19 березня 2021 року
м. Одеса**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
Художньо-графічний факультет
*Кафедра теорії і методики
декоративно-прикладного мистецтва та графіки*

**ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО
В НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ
ХУДОЖНЬО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ:
СУЧАСНИЙ ДОСВІД І ПЕРСПЕКТИВИ**

Тези доповідей
І Всеукраїнської науково-практичної
конференції

*18–19 березня 2021 року
м. Одеса*

Одеса
«Астропринт»
2021

УДК 745/749:37(477)(062.552)
Д28

Координатор проєкту **О. В. Ткачук**

Упорядники, відповідальні секретарі:
кандидат педагогічних наук, доцент **О. В. Ткачук**;
старший викладач **Т. С. Штикало**

Друкується за рішенням вченої ради Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (*протокол № 12 від 31 травня 2021 р.*)

Д28 **Декоративно-прикладне мистецтво в національній системі**
художньо-педагогічної освіти: сучасний досвід і перспективи : тези доповідей І Всеукраїнської науково-практичної конференції (18–19 березня 2021 р., м. Одеса) / коорд. проєкту О. В. Ткачук ; упоряд., відп. секр. : О. В. Ткачук, Т. С. Штикало ; ДЗ «Південноукр. нац. пед. ун-т ім. К. Д. Ушинського». — Одеса : Астропринт, 2021. — 92 с.

ISBN 978–966–927–738–1

У виданні представлено тези І Всеукраїнської науково-практичної конференції, що відбулася 18–19 березня 2021 року в Державному закладі «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» з ініціативи кафедри теорії і методики декоративно-прикладного мистецтва та графіки. Конференція збирала воедино досвід митців-просвітників, викладачів мистецьких освітніх закладів різних рівнів, діячів культури і мистецтв задля налагодження діалогу країн і регіонів, популяризації мистецьких традицій, виявлення ролі декоративно-прикладного мистецтва в розвитку сучасної художньої освіти.

УДК 745/749:37(477)(062.552)

ISBN 978–966–927–738–1

© ДЗ «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського», 2021

Письміченко Олександр Іванович,

старший викладач кафедри теорії і методики декоративно-прикладного мистецтва та графіки, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», член Національної спілки художників України
piscmechenko.aleksandr@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ СПРИЙНЯТТЯ СКУЛЬПТОРОМ НАВКОЛИШНЬОГО СВІТУ У ПРОЦЕСІ ВИНИКНЕННЯ ПЛАСТИЧНОЇ ФОРМИ

***Ключові слова:** скульптор, просторове мислення, предметні форми, зорове спостереження, пластична форма.*

Скульптор має справу з предметними формами, які є тривимірними. Він створює нові предмети, що займають відповідне місце в реальному просторі, не зображуючи, а примножуючи реальні форми у процесі створення об'ємної форми, подібної «творам» природи. Перш за все, помічає в предметі речову, матеріальну сторону. Скульптора цікавлять пластичні особливості і логіка побудови предмета. Його увага зосереджена на внутрішніх зв'язках конкретного об'єкта, на їх взаємодії в замкнутих межах конкретної форми. Не випадково законом скульптури є таке розуміння форми, при якому вона розвивається з глибини до поверхні.

Про подібний принцип сприйняття об'єму говорить майже кожен скульптор. Це означає «відштовхуватися від остова даної речі», виявляти суто предметні закономірності матеріальної будови тіла. І якщо для живописця конструктивна логіка речі обмежується її зоровим сприйняттям, то для скульптора вона необхідна в усьому обсязі характерних проявів. Вона важлива для нього як зразок формотворчості природи. Предмет досліджується в усіх внутрішніх залежностях, кожна з них важлива для скульптора і кожна з них впливає на загальний результат. Слід підкреслити, що таке дослідження набагато ширше зорового спостереження. Для скульптора велике значення мають дотик і здатність до просторового мислення. Він повинен уявити не тільки розвиток форми зсередини, але її положення в просторі.

Більше того, він повинен відчувти вплив такого положення на безпосередньо примикаючий простір, ніби «бачити» пластичну енергію, навколишню форму своєрідним силовим полем. Ця обставина виводить скульптора за межі конкретного предмета. До того ж не слід випуска-

ти з уваги, що в його праці своє значення має аналіз взаємодії різних форм, їх константа або узгодження, просторові співвідношення. Просторові взаємодії, що привертають увагу скульптора, засновані на суто речових співвідношеннях. Це не об'єднання предметів, а порівняння, не єдність, а співіснування.

Зворотний аспект має загальне значення — це характерність відносин художника з матеріальним оточенням, яка лежить в основі образотворчої діяльності. У кожному виді творчості, в кожному епоху — завжди художник поставлений у певне положення до природи і життя, і визначеність такого становища має свої закономірності в мистецтві. Його мета підпорядкована свідомості унікального феномена: художньої форми, в якій народжується до життя образність творчого акту.

Письміченко Олександр Іванович,

старший викладач кафедри теорії і методики декоративно-прикладного мистецтва та графіки, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
член Національної спілки художників України
piscmechenko.aleksandr@gmail.com

Навроцька Ольга Олександрівна,

здобувач вищої освіти освітнього ступеня «бакалавр»,
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
olechka555555@gmail.com

ДЕРЕВ'ЯНА ОБ'ЄМНА ІКОНА ЯК СТАРОДАВНІЙ ЗРАЗОК СИНТЕЗУ БАГАТЬОХ ВИДІВ МИСТЕЦТВА

Ключові слова: ікона, дерево, різьблення.

Традиція виготовлення різьблених ікон з'явилася на Русі в XI столітті разом з візантійським православ'ям. На новому місці традиція не тільки прижилася, але і отримала розвиток. Майстри використовували звичні і податливі для різця породи — липу і сосну, іноді березу, вільху, осіку. Для особливо відповідальних і парадних випадків застосовували рідкісні породи дерева: кипарис, ялівець, тис та інші. Рельєфні ікони розписували фарбами і покривали сусальним і творе-